

Vores Roskilde, tekst Ebbe Schiøler, mel. Alex Sundstrøm.

(kan også synges på: Samarkand el. Skamlingsbanken)

En palet af lørdag morgens gartnerboder.
Stændertorvet står i broget blomsterpragt,
marskandiserboders kernekunder roder
i mirakeltro på held i dagens jagt.
Lig' fra Røde port til Støden bli'r der handlet,
her er fortovstravl med kaffe, øl og is.
Når vor lille by af som'ren bli'r forvandlet,
vil vi gerne tro, det næsten er Paris.

Skumringslys og salte mågeskrig fra fjorden,
blade rasler over havnepladsens grus.
Bygeskyer siver skummelt ind fra Norden,
kajens både bli'r til skygger, skjult af gus.
mellem bro'r og pæle på Museumsøen
vugges blishøns blidt af bølgetop og -dal.
Efterår, her halvt på land og halvt på søen,
som Venedig, ved en tågenatskanal.

Der er kælkehvin fra alle byens parker,
isen glitrer mellem skarpe skøjtespor,
Veddelev har løjpekryds på hvide marker,
og en isbåd svæver bort i sol og fjord.
Bag ved Boserup bli'r bakker slalom-fjælde,
det er simpelthen et eventyrligt vejr,
så den vinter - vil vi siden hen fortælle -
var vor by en veritabel Val-d'Isère.

Fra Sankt Hans en let parfume af konvaller,
og på Tuttesti går alle to og to.
På et spir på Villavej en solsort kalder,
selv syrenerne kan dårligt gå til ro.
Byens huse rykker sammen hen mod natten,
en balsamisk forårsdag er snart forbi.
I en baggård på Kastelsvej jamrer katten
mellem vasketøjet - er det Napoli ?

Jo, et lille strejf Paris i byen, midt i,
og lidt Napoli, specielt ved forårstegn,
vinter som i Val d'Isère, ved høst Venedig ?
Ærligt talt, du er nu altid mest din eg'n.
Du har evnet at bevare småstadsstilen
og har året rundt din egen smukke sjæl.
Gid vi aldrig må forveksle by-profilen,
og at Roskilde bestandig er sig selv.